

Nov spor med Francijo in Vatikanom
CARIGRAD, 3. Med papeškim nuncijem Rottejem in francoskim poslanikom v Turčiji je prišlo do diplomatskega spora. Novi nuncij namreč ni hotel, da bi francoski poslanik pristojno slovesni maši. V znak protesta so ves diplomatski zbor in vsi konsularni zastopniki ignorirali svečanost.

Briandov sestanek s Stresemannom
BERLIN, 3. «B. Z. am Mittag» poroča, da se bo vršil nameravani sestanek med dr. Stresemannom in Briandom v zadnjem tednu februarja. Glede na zunanje odbora doznava list, da so desničarske stranke pripravile predloge, naj bi se podaljšal prijavni rok za vstop v Društvo narodov.

Važne nemške izjave z ozirom na sedanji italijansko-nemški spor

Berlinski poročevalec dunajske «Neue Freie Presse» je poizvedoval pri različnih odličnih članih nemškega parlamenta, kako sodijo o sedanjem italijansko-nemškem sporu. Obrnil se je do predstavnikov vseh strank, ki so mu podali važne izjave, katere so tem pomembnejše, ker jim je beseda zelo umerjena, stvarna, ne le brez vsakega nasprotstva proti Italiji ali mržnje proti Italijanom, marveč veje iz njih diha tople simpatije in največje dobrohotnosti napram Italiji in italijanskemu narodu. Zato je tem večje pomembnosti njih soglasni apel, naj bi Italija spremenila svojo manjšinsko politiko! Značilno je tudi, da se vse izjave izogibljive omenbe sedanje protitalijanske propagande. Koristno je torej v interesu dobre stvari, da podamo posnetke iz teh pomembnih izjav.

Paul Loebe, predsednik nemškega državnega zbora, opozarja, da zaščita nemških narodnih manjšin v Poadižju ni podrejena Društvu narodov, ker tamošnja manjšina številčno nima take moči, ki je predpogoj za podreditev Društvu narodov. Zato obžaluje, da tudi po vstopu Nemčije v Društvo narodov ne bo podana formalna možnost za zahtevo po zaščiti od strani Društva narodov.

Graf Johann Heinrich Bernstorff, nekdanji poslanik v Washingtonu, naglašja, da italijanska politika v južnem Tirolu najbolj obžalujejo tisti, ki se v Nemčiji udeležujejo gibanja za Društvo narodov, ki naj dovede do zedinjenih držav Evrope. Tako zblizanje pa ni možno brez srečnih manjšin. Manjšinsko vprašanje je veliko važnejše, nego mislijo to navadno takojimenovalne večinske države. Saj so ravno te vedno govorile o pravicah narodov do samoodločbe. «Zato pravimo Italijanom, ko opozarjamo na Tirolsko: Hic Rhodus, hic saltus!»

Profesor dr. Wilhelm Kahl se nadeja, da se tudi za Nemece v Poadižju najde merilo, čim se splošna pravna naziranja zopet pomirijo in utrdijo. Pričakuje, da se bo Nemčija v Društvu narodov potegala za nemške manjšine, priključene drugim narodom.

Dr. Ludwig Kaas izreka nado, da bo imela moderna Italija poguma, da bo misel svobode, na kateri je zgrajena ona sama, uporabljala tudi tedaj, ko gre za razmerje italijanskega naroda do drugih narodov. Priporoča Nemece v Poadižju disciplinirane samir sebe. Odnosaji Nemčije do drugih evropskih narodov so tako velike pomembnosti, da se ne smejo kaliti z eksplozijo čustev, pa naj so še toliko uvaževanja vredna.

Profesor dr. Otto Hötzsch obžaluje napetost, nastalo v nemško-italijanskih odnosih radi dogodkov v Poadižju, toda Nemčija da ni kriva na tem. Sklicuje se na govor Mussolinija v zbornici, ko je, predloživši locarnske dogovore, rekel, da bo splošni mir zagotovljen le tedaj, če se ne prestopno odpravljajo vzroki konfliktov, pri čemer da se morajo upoštevati temeljne življenjske pravice vsakega naroda. K takim življenjskim pravicam pa spada — naglašja dr. Hötzsch — pravica jezika in narodnosti, kakor se je v letu 1919. priznala od strani oficijelne Italije tudi za Poadižje. Če je kaka vse pretrpana ali nerazrečena, to ni odločilno. Obžaluje napetost, ki je nastala, in nikakor ne želi, da bi se poostrišla. Obžaluje tem bolj, ker so s tem moč in energije Italije usmerjene na točko, kjer ni niti najmanjšega ogrožanja italijanskih življenjskih interesov in ker pri tem Italija zamuja veliko velesilsko politiko, ki ji pripada in ki jo ji Nemci želijo. Kajti vsakdo, ki želi evropsko obnovo, mora želiti, da Italija zadobi pripadajoče ji mesto tretje velesile v Evropi. Uspešna italijanska vnanja politika, odgovarjajoča velikim in resničnim življenjskim interesom Italije, se krije povsem s tem, kar morajo Evropejci želiti za obnovo. Ravno premaganje v svetovni vojni so v teh letih često živo obžalovali, da Italija na velikih mednarodnih pogajanjih o likvidaciji zaključka vojne ni dosegla tistega mesta, tistih uspehov, kateri so ji pritiskali in ki jih ji želimo v nje lastnem interesu, ki se krije z interesom Evrope. Iz tega ozadja in v tej zvezi se nadeja in želi dr. Hötzsch, da Italija odneha od sedanje politike napram Nemece v Poadižju, ker bi oteževala sodelovanje

z Italijo v Društvu narodov — politično in kulturno sodelovanje, ki bi moglo biti toli plodonosno, ker je takorekoč podano po naravi. Ob sedanji nemški strankarski razcepljenosti je pomembno, da je nemška javnost od skrajne levice do skrajne desnice, popolnoma složna spričo poadiškega vprašanja.

Otto Landsberg naglašja, da so borbe nemškega naroda za ujedinenje svojih ločenih plemen dragoceno služile italijanskemu narodu za doseg istega cilja. Skupnost stremeljenj obeh narodov je izzvala v Nemčiji največje simpatije za Italijo. To skupnost je še večala zavest, da je svet dolžan italijanskemu narodu najglobljo hvaležnost za njegovo delo v službi kulture. Posebno so od nekdanj srca vseh nemških demokratov plamtela za visokonadarni, svobodoljubni italijanski narod. Naj se le čita opis Ferdinanda Lassalle-a o italijanski osvobodilni vojni v letu 1859., kjer je rečeno: «Italijani so narod, ki je štiri stoletja sem na najsilnejši način sodeloval na kulturno-zgodovinskem napredku Evrope — da, da! je prvi pobudo k temu. Njemu se imamo zahvaliti za prvi razvoj naše znanosti, naše poezije, naše trgovinske in obrtnijske marljivosti. Neprestano so od tedaj Italijani delovali dalje na tem civilizatoričnem delu in do najnovjših časov pokazuje njih literatura vrsto najkvalitetnejših del na polju duha.» — Nemška demokracija je — nadaljuje Landsberg — zatiranje italijanskega naroda vedno občutila kot kulturno sramoto in ga žigosala. Na to vprašuje Landsberg: «Ali pričakuje Italija koristi od tega, da izgubi simpatije Nemčije radi poizkusa za raznarodovanje Nemece v Poadižju? Italijanski narod, čigar državniška nadarjenost je dokazana s tem, da so izšli iz njegovega naročja veliki politiki, more lahko priti do spoznanja, da prijateljstvo kakega naroda pomeni več, nego dobro opremljena vojska! Landsberg se sklicuje na besede Prospera Mérimée-a: «Kak namen ima za vrage zgodovina, če se nikdo noče učiti iz nje?» Zaključuje: Te besede naj bi Italijani postavili na laž! Postopali bi človeško in modro, če bi s svojim zgledom dokazali neresničnost teh besed!

Politične vesti

IZ GOVORA S. RADIĆA V SARAJEVU
— Danes so Srbi prvi graditelji te naše države. Njih so obešali na vešala in trpeli so večje muke, nego bratje Makabejci v bibliji. Kakor so veliki v junstvu, je treba, da bodo veliki tudi v pravičnosti in ljubavi. Zato nam danes ni potrebno, da jim pošiljamo ultimatum za pravice muslimanov, marveč se hočemo bratski dogovoriti o vsem. Katoliški Hrvatje v Bosni in Hercegovini so najmanjši po številu in živijo večinoma na vasi. Bosanski Srbi so vezani s Srbijo po južnih delih države, dočim so Hrvatje vezani z zapadnimi deli države. Ako pogledamo v zemljevid, vidimo, kaj bi bila Bosna brez Hrvatske in Slavonije. Bosna bi bila odlojena od morja in bi životarila. Tako pa je preko Dalmacije spojena z morjem, a preko Slavonije z Vojvodino. Mesto avstrijskega robstva se nahaja tu sedaj velika ideja narodnega sporazuma, kjer bo imela svoje zatočišče.

Kaj nas sploh deli od muslimanov? Hrvati in Srbi imajo eno vero in dve cerkvi in verujejo v enega Boga. Tudi muslimani verujejo v enega Boga. Razun tega pa imamo isti jezik in ničesar ni, kar bi nas delilo. Ta narod je hraber in ponosen, ker ve, da je v svoji državi. Na to je govoril Radić o radikalih, o sporazumu in o uspehih politične sporazuma. Menil je: Če bi bil kralj. Trdijo nekdanji mogli ostati na vladbi, bi bila naša bodočnost drugačna; ali tudi tako smo srečni, da smo v svoji novi državi. Muslimani nas ne smete smatrati za fevdalce, kakršni so bili nekdanj Avstrijci in Madžari. Naglašja, da vera ne moti sloge.

Dalje je povedal Radić, da je pred svojim odhodom v Bosno razložil kralju svoje potovanje in kralj ga je pooblastil, naj povsod, koder bo hodil, pozdravi Bosance! Kralj mu je rekel doslovno: «Koder boste hodili, pozdravite ta divni in krasni narod!» Takega — je vzkliznil Radić — razumnega kmetškega kralja, kakor mi, nima nikdo. Končno je sporočil Pašičeve pozdrave Bosni, kajti «tudi Pašić ljubi Bosno».

Iz Beograda poročajo, da ta govor, posebno pa oni del, kjer govori o narodnem značaju Bosne, ni napravil ugodnega vtisa na radikalske kroge.

TROCKI O SOVJETSKEM TISKU.

Na sestanku delavskih dopisnikov moskovskega lista «Rabočaja Gazeta» je imel Trockij te dni velik govor, v katerem je povedal svoje mnenje, kako bi se morali urejati delavski listi. Istčasno je razpravljaj o celi vrsti političnih vprašanj, ki so se sprožila na razgovoru o tem vprašanju. Njegova kritika sovjetskega tiska je bila zelo ostra. Očitaj je temu tisku, da osredotočuje svojo pažnjo na povprečno zelo ozek sektor življenja ter da se ne more meriti z dovršeno žurnalistiko. Listi morajo — je rekel Trockij — pisati realno o velikem in malem. List naj bo refleks življenja v velikem in malem. Posebno je opozoril Trockij na to, da je v moskovskih listih informativna služba slabo organizirana, pa tudi ona o inozemskem delavskem gibanju. V sovjetski Rusiji se sicer govori o svetovni revoluciji, toda listi ji stvarno obračajo hrbet. Komunistični

novinarji bi morali pazno zasledovati delavsko življenje v inozemstvu, parlamentarno delo komunističnih poslancev, življenjske probleme delavskega stanu v vsem svetu ter o vsem tem obveščati široko javnost. Trockij je ugotovil pri tem, da je napovedovanje svetovne revolucije postalo že zopno širokim slojem. Komunistični agitatorji so že večkrat ugotovili, da so poslušalci, ko se omenja svetovna revolucija, ravnodušni ter da očitno kažejo svoje nezaupanje do besed svojih govornikov. Važna naloga sovjetskega tiska — je rekel Trockij — je tudi sodelovanje inozemskih delavskih dopisnikov v sovjetskih listih, ki bi komunistični žurnalistiki le koristili.

STANOVANJSKA KRIZA V LENINGRADU

Stanovanjska kriza je postala menda splošna nadloga po mestih Evrope. Posebno drastično se to kaže v Leningradu (Petrogradu). Do 1. januarja t. l. je naraslo število prebivalstva tega mesta na 1.410.000 duš. Mesečni prirastek znaša skoro 150 od sto, vsled česar se stanovanjska kriza čuti vedno bolj od dne do dne. Čeprav so leningrski listi zadnje čase polni oglasov za prazna stanovanja, vendar se more prazno stanovanje dobiti le z velikimi težavami.

DNEVNE VESTI

Kraški in vipavski vodovod

Naš list je javil že 2. januarja t. l., da sta sklenili tržaška in furlanska prefektura sklicati posvetovanje o vprašanju kraškega in vipavskega vodovoda. Sedaj pišejo o tem tudi tukajšnji italijanski listi. Včerajšnji «Piccolo» poroča, da se bo vršil dne 7. t. m. sestanek, na katerega bodo povabljeni vsi župani obeh pokrajin. Sestanek je sklican v svrhu, da se ustanovi enoten konsorcijski za kraški in vipavski vodovod. Na tem sestanku se bo razpravljalo tudi o sredstvih, ki so potrebna za popravilo in vzdrževanje vodovodov. Vlada da je obljubila znatno denarno pomoč.

Kakor smo rekli že pred dobrim mesecem, ko smo prvič o tem pisali, je to pobudo tržaške in videmske prefektore najtopleje pozdravljali, ker gre za velevažno socialno vprašanje obeh pokrajin. Kakor tedaj, pa moramo tudi danes naglasiti, da bo stalo vprašanje na pravi podlagi le tedaj, ako ga bodo promatrali odločilni čimtelji v prvi vrsti z njega tehnične strani. Treba je predvsem opremiti toliko kraški kolikor vipavski vodovod z novimi napravami, oziroma popraviti sedanjo opremo, ki je večinoma pokvarjena. V to svrhu pa bo treba po mnenju poznavalcev tega vprašanja par milijonov. Tu je težične cele te zadeve. Od rešitve denarne strani vprašanja bo odvisna nadaljnja usoda kraškega in vipavskega vodovoda.

Odstop kardinala-državnega tajnika Gasparrija?

Zadnji napadi fašistovskega tiska proti kardinalu — državemu tajniku Gasparriju, ker da je malo priprazen fašizmu in naklonjen stranki popularov, so dali povod vesti o bližnjem odstopu tega visokega funkcionarja rimske kurije. Rimski dopisnik pariškega lista «Petit Parisien» poroča sedaj, da so oni glasovi resnični ter da kardinal Gasparri res v kratkem zapusti svoje mesto. Imenovan da bo za papeškega nuncija v Parizu. Do te spremembe da pride, čim bo sedanji papeški nuncij v Parizu, Ceretti, mogel zapustiti to mesto. Ze opetovano se je govorilo v Rimu o odstopu kardinala Gasparrija, sedaj pa da se z gotovostjo računa s tem odstopom. Isti dopisnik javlja tudi, da bo konsistorij odvzeta pravica do imenovanja francoskih škofov ter da se ta pravica podeli uradu državnega sekretarijata.

Na znanje kr. kvesturi v Gorici ter orožniški postaji v Sempetru

V naše uredništvo v Gorici je prišlo več ljudi iz Vrtojbe se pritoževati, da kr. orožniki iz Sempetra poizvedujejo za dopisnikom «Edinosti» iz Vrtojbe, in to vsled preostlih dopisov iz Vrtojbe v našem listu. Posebno zadnje čase so bili dopisi iz Vrtojbe precej pogosti in to radi rednih tedenskih tatvin, katere je izvrševala neka nepoznana skupina tatov, ki je padla te dni v roke postave. Oddahne se na ta način Vrtojba in oddahnejo se tudi varnostni organi, ki so neprestano iskali zlikovce. Da pa prihranimo kr. orožnikom iskanje vrtojbenkega dopisnika, izjavljamo, da so bili dopisi iz Vrtojbe sestavljeni v našem goriskem uredništvu na podlagi izpovedi raznih Vrtojbenec, ki prihajajo po dnevnih opravkih v Gorico ter po informacijah, ki jih je dobil član našega goriskega uredništva sam na licu mesta v Vrtojbi.

Ljubljansko «Jutro» prepovedano v Italiji.

Kakor sporoča tukajšnja kr. prefektura, je bilo z nedavno ministrskega naredbo prepovedano razprodajanje ljubljanskega «Jutra» na ozemlju kraljevine Italije. V svojem sporočilu kr. prefektura ne navaja razlogov, radi katerih je vlada izdala ta ukrep proti uglednemu ljubljanskemu listu.

ZVEZIN PEVSKI ZBOR.

Nameravani pustni koncert odpade, ker nekateri člani ne morejo sodelovati na določeni dan. Istotako odpadejo za sedaj tudi napovedane vaje v krožkih. — Predsednik zbora.

NOVINARSKI PLES

Sinoči se je vršil v gledališču «Rossetti» velik ples, ki ga je priredilo združenje tržaških novinarjev. Ob tej priliki je bila velika gledališka dvorana izredno opremljena in okrašena. Lože so predstavljale razna italijanska mesta z mestnimi grbi in zastavami ter državnimi trobojnicami. Presemetljivo in originalno sliko je nudil oder, ki so ga umetniške roke izpremenile v južni tečaj. Kljub obilnemu snegu in ledu je bilo gledališče do zadnjega kotička natr-

žavami. Listi poročajo, da je za vsako prazno stanovanje na desetino povpraševalcev. Lastniki hiš in stanovanj vršijo pri tem najstrožje izbere svojih stanovalcev. Dvajset od sto sob se oddaja «samo za eno osebo». Gospodar pa postavlja še druge pogoje. V stanovanju se ne sme kuhati, posebno ne s spiritusom. Vsakdo se mora zgodaj vracati v stanovanje, na prvi poziv se mora izseliti in podobno. Prebivalci Moskve niso nikakor iznenadeni radi teh težkih razmer v Leningradu. Za moskovske prebivalce predstavlja ta leningrski «konfort» pravo bajko, kajti stanovanjska kriza v Moskvi je zadobila še daleko hujšo obliko in še hujše razmere. Pomanjkanje primernih stanovanj v Leningradu se pojasnjuje deloma s tem, da so povodom dodeljevanja stanovanj delavci dobili ista brezplačno, da jih niso čuvali in često celo uničili popolnoma. Slučaji, da stanovalec izdere vrata in napravi iz njih posteljo, niso redki. Proti taki nečuteni nemarnosti ukrepa sedaj mestna uprava najodločnejše mere. Da bi se najnujnejšim potrebam zadostilo vsaj kolikor-toliko, pripravljajo mesto Leningrad načrt za obnovo polporušenih hiš, ki jih je v bivšem glavnem mestu Rusije istotako mnogo kakor tudi v Moskvi.

pano z občinstvom, ki gotovo ni zmrzavalo, kajti godba je neprestano svirala razne moderne in poskočne pesne komade.

ZAHVALA

Sentjakobska podružnica Šolskega društva se iskreno zahvaljuje gđ. A. Sancinovi, G. Bortolottijevi, gg. M. Logarju, H. Vrabcu, J. Pavletiču, M. Pertotu in pevskemu zboru «Ilirije» za njihovo sodelovanje pri nedeljskem koncertu.

Na pustni torek se bo vršila v dvorani D. K. D. velika Kurentova slavnost v prid sentjakobski podružnici Šolskega društva.

PUSTNA ZABAVA PRI SV. JAKOBU.

Pevsko društvo «Ilirija». Gotovo je ostala lanjska pustna zabava našega društva vsem, ki so bili navzočni, še v prijetnem spominu. Malo je sličnih večerov. Odbor se prav pridno pripravljaj, tako da ne bo letošnji prav nič zaostal za prejšnjimi. Sicer pa se bo vsakdo prepričal — in to na pustno nedeljo dne 14. t. m. — Čuje se, da bodo letos — mesto mask — narodne noše prav v lepem številu zastopane! Tako je tudi prav — kaj bi se šemili v teh časih, ki so tako resni, čeprav so pustni! Radi svojega obsega se prireditve zategne čez polnoč. Bodi še omenjeno, da bo vodil zabavo g. A. Pertot in da je čisti dobiček namenjen društveni blaginji. — K obilni udeležbi vabi — Odbor.

TRŽAŠKA KMET. DRUŽBA V TRSTU

priredi v nedeljo 7. t. m. ob 11. uri v šolskem poslopiju v Nadanjem selu pri St. Petru poučno kmetijsko predavanje. Predava g. inž. Čok o pomenu in važnosti kmetijsko-gospodarskih združenj. — Ker je za našega kmeta taka razprava zelo važna in zanimiva, smo prepričani, da se predavanja v velikem številu udeležijo tudi kmetovalci iz bližnjih vasi.

Društvene vesti

— **Pevski zbor «Glasbene matice».** Danes ob 19. uri in pol pevška vaja za moške in ženske glasove.

— **Slov. akad. društvo «Balkan».** Danes ob 20.30 se vrši redni sestanek. — Tajnik.

— **M.D.P.O.** Sestanek, ki se je imel vršiti danes zvečer, se ne bo vršil, ker je društvena soba zasedena.

— **Manolitični odsek.** Jutri, v petek, točno ob 19.30 skupne vaje v navadnih prostorih. Kdor se želi vpisati, naj pride k v. jam tega odseka. — Predsednik.

— **M. d. «Sparta».** Škedenj vabi vse ljubitelje zabave na veliko pustno prireditev, ki se bo vršila v nedeljo 7. t. m. v dvorani «ex Subietta» pri Sv. Ani. Začetek ob 21.

— Danes točno ob 20. uri redni sestanek Radi važnosti dnevnega reda je dolžnost vseh članov, da se tega sestanka udeležijo. — Odbor.

SPORT

SPORTNO UDRUŽENJE.

TEHNIČNO VODSTVO.

Uradno poročilo.

Seja dne 2. februarja 1926.

Prenešene tekme. Radi slabega vremena se prenešajo zadnje turne tekme I. divizije «Volga» — «Adria» na nedeljo 7. t. m. ob 15. uri na igrišču «Volge». Ravnotako so tekme II. divizije «Zarja» — «Primorje» in «Magdalena» — «Adria» prenesene na konec turnirja tekem.

Odobrene tekme. Odobrijo se sledeče tekme: «Rocol» — «Grad» 2:0 (forfait Grad), «Tomaseo» — «Jadran» 2:1.

Priziv «Jadrana» glede tekme s «Tomaseo». Priziv se odbije, ker na podlagi preiskave se tehnična napaka sodnika ni dogodila. Pojasnila pismeno.

Urnik returnnih tekem I. divizije. Določi se, da se returnne tekme I. divizije, ki pričnejo v nedeljo dne 28. t. m., začnejo točno ob 15. uri popoldan.

Nedeljske tekme. Poleg tekme «Volga» — «Adria» se vršijo v nedeljo, 7. t. m. sledeče tekme II. divizije: igrišče «Adria» ob 11: «Adria» — «Jadran»; igrišče «Adria» ob 15: «Tomaseo» — «Zarja»; igrišče «Primorje» ob 12: «Prosek» — «Rocol»; igrišče «Primorje» ob 14: «Primorje» — «Magdalena». — T.V.N. je sklenilo, da se tekma «Volga» — «Adria» vrši ob vsakem vremenu.

Pravilnik za prvenstvene nogometne tekme se popravi s sledečim važnim sklepom: V Sportno Uduženje pravilno udruženi igralci, četudi so bili ali so člani drugega društva ali durge federacije, lahko nastopijo za Sportno Uduženje, če se od dneva njihovega pristopa in sprejetja v Sportno Uduženje ne udeležujejo za drugo društvo ali federacije. V slučaju kršitve tega sklepa, se tekma, na kateri je nastopil kršitelj, ne odobri oziroma razveljavi, ter da znago 2:0 nasprotniku. Vsi drugi sklepi v protislovju s predstojecim so razveljavljeni.

Sklep se preda v svrhu odobritve Osred-

njemu Sportnemu vodstvu, s prošnjo, naj se na prihodnjem obnem sboru menjaajo prizadete točke poslovnika v tem smislu, T.V.N.

Uradno redovanje.									
I. divizija:									
Obzor	5	4	1	—	15	1	9		
Adria	5	3	2	—	13	5	8		
Gorica	5	2	2	—	1	6	5	6	
Zarja	6	3	—	—	8	9	12	6	
Prosveta	5	3	1	—	2	12	6	5	
Volga	4	1	—	—	9	6	11	2	
Sparta	6	—	—	—	6	5	26	0	
II. divizija:									
Jadran	7	4	1	—	20	12	9		
Tomaseo	5	4	—	—	1	9	3	8	
Rocol	6	2	1	—	3	8	16	5	
Zarja	4	1	2	—	1	5	4	4	
Magdalena	3	1	1	—	1	6	4	3	
Adria	3	1	1	—	1	5	4	3	
Primorje	3	1	1	—	1	8	8	3	
Prosek	5	1	1	—	3	5	10	3	
Grad	4	1	—	—	3	3	8	2	

T. V. N.

SAVEZ SODNIKOV

Uradno poročilo.

Seja dne 2. februarja 1926.

Sodniki za nedeljske tekme: Volga-Adria, Sancin; Adria-Jadran: Plesničar; Tomaseo-Zarja: Kras; Prosek-Rocol: Guštin; Primorje-Magdalena: Suman.

Izpitni za nove nogometne sodnike se bodo vršili v nedeljo 7. t. m. točno ob 13. uri na igrišču Adrije, in sicer skupni: teoretični in praktični. Gg. Babič, Komjanc, Kravos, Spacal in eventualno drugi naj se predstavijo točno ob določeni uri sledeči komisiji: Plesničar, Kras in Zerjal. S. S.

Iz tržaškega življenja

Stara, a še vedno moderna sleparija.

Svojčas smo že večkrat poročali o premeteni slepariji na podlagi zamotane in skrivnostne zgodbe o bogatem Spancu, ki je zaprt v ječi in prosi za pomoč proti bogati odškodnini. Ta sleparija, dasi je že skoro povsod dobro znana, je še v rabi. Od časa do časa prihajajo tudi v naše kraje, pisma od preteveznega španskega jetnika in sprva je marsikateri lahkovernež šel na limanice. Te dni so nekatere osebe v našem mestu zopet prejele slična pisma, v katerih obljublja Spanec, da bo delil bogati zaklad z rešiteljem. Menda nam ni treba poudarjati, da gre vedno za isto sleparijo, kdor prime tako pismo, naj ga izroči orožnikom.

Nezgodba pri delu.

24-letni podajatelj Anton Marsettig, stanujoč v Skednju št. 2, je včeraj jutraj pri delu v neki novi hiši, ki jo gradi v Skednju, padel z zidarskega odra, visokega pol-drugega metra, ker je stopil na trhljo desko, ki se je zlomila pod njim. Pri padcu se je mladenci močno udaril v desno nogo, a je sprva mislil, da ne bo hudega. Toda hude bolečine ga ka naposled prisilile, da se je popoldne zatekel v mestno bolnišnico, kjer so ugotovili, da ima nogo zlomljeno v gležnju. Zato bo Marsettig moral štiri tedne varovati posteljo.

Služkinja, ki ji preseda življenje.

Sred kakimi tremi meseci je 32-letna Ida Osvaldini, služkinja pri družini Grioni, stanujoči v ul. Montfort št. 10, skušala napraviti konec svojemu življenju s plinom. Toda takrat so ji domači, ki so pravočasno prišli na sled njenemu obupnemu naklepu, preprečili preselitev iz te solzne doline. A iz neznanih vzrokov se Osvaldinija ni hotela sprijazniti z življenjem. Včeraj jutraj je ponovno skušala izvršiti obupni korak, tudi to pot potom plina. Radi večje gotovosti je poleg tega še zavrla par pastil «Sedivala». Toda smrt, ki jo je Osvaldinijeva tako trdovratno želela, ni prišla, ker so domači pravočasno posegli vmes. Poklicali so na pomoč zdravnika rešilne postaje, ki je nesrečni služkinji izpral želodec, nakar jo je dal prepeljati v mestno bolnišnico, kjer bo Osvaldinijeva morala trpeti kakih 14 dni posledice svojega nezdravega dejanja. Hujšega menda ne bo.

Nevarna nezgoda tramvajskega uslužbenca

Včeraj predpoldne se je dogodila pri Sv. Andreju velika nesreča, ki je sprav

Vesti z Goriškega

Goriške mestne vesti

LJUDSKO GLEDIŠČE - TRGOVSKI DOM

Varietna predstava, ki jo priredi naše gledališče kot izredno pustno prireditev, se bo vršila v soboto 6. in nedeljo 7. t. m. Za sodelovanje pri tej prireditvi se je posrečilo pridobiti znanega kupletista g. Križmana iz Trsta, ki nastopi ob tej priliki prvič pri nas s svojimi lastnimi kupleti. Spored je pri obeh predstavah enak in sicer sledeči: Čehov: Medved (enodejanka), Čestni pometač (kuplet, Križman), Čehova Labodnica (enodejanka), Pijanec (kuplet, Križman), Dva profesorja (kuplet, Košuta, Zivc), Tobak (kuplet, Križman), Jabolčna potica (kuplet, Križman).

Ti dve predstavi bosta gotovo največja senzacija letošnjega pusta in med našim občinstvom vlada za to prireditev že sedaj največje zanimanje.

STANOVANJSKO VPRAŠANJE V GORICI

Nova postava, s katero se je uknila državna zaščita stanovanjskih najem omejevalcev, je razburila več ali manj vsa mesta. Vsi se boje, da bodo gospodarji hiš višali najemnine, ki ne bodo v nobenem skladu s stanovanjem samim. S tem vprašanjem se je bavilo tudi fašistovski vodstvo v Gorici. V svoji zadnji seji je sklenilo, da se pozovejo vsi lastniki hiš, naj eno leto ne zahtevajo nobenega povška najemnine. K temu pripominjamo, da je naše mesto eno izmed onih redkih mest, kjer ne vlada nobena stanovanjska kriza, zato pa tudi strah pred zvišano najemnino ni tako utemeljen kakor drugod.

Kateri je pravovrni časopis fašistov videmske pokrajine?

Do sedaj, dokler je vedrila in oblačila v Vidmu Pisentijeva skupina, je bil priznan kot nekak uradni list «Giornale del Friuli» katerega so narinjali vsem našim trgovcem, gostilničarjem in občanom. V Gorici sami so ga prodajali le dober ducat iztovz. Izredni komisar videmskega fašista pa je dal nalepiti po vseh krajih lepake, kjer se priporoča «Giornale del Veneto» kot edino pravi in najinteresnejši list furlanskega fašizma. Tako prihaja v zakon ob enem s svojim ravnateljem Pisentijem ter njegovo skupino somišljenikov tudi njihovo nekoč tako razkritično glasilo «Giornale del Friuli». Italijanska žurnalistika ne bo imela s tem bogve kako izgube.

Izumil padalno letalo, ki ga je spravilo v luknjo.

Pred goriškim tribunalom je stal 25-letni Alojzij Martinuzzi iz Gorice, obtožen raznih sleparstev. S tem, da je pravil, koliko bakra hrani v Jugoslaviji, kako mu je dala sovjetska vlada to velikansko množico bakra v zameno, ker ji je dal lastni izum: padalno letalo najmodernejšega tipa, je dobil še precej kalinov, ki so mu sli na limanice in mu posojali denar, da lahko reši svoje blago iz Jugoslavije. Poselno brata Belinger sta mu verjela in mu izročila več tisočakov na račun kupčije, ki sta jo nameravala skleniti s Martinuzziem. Pokupiti sta mislila vseh 500 ton bakra od njega. Ker pa le ni hotelo biti bakra iz Jugoslavije, sta se brata Belinger naveličala in bi ga bila tudi naznanila, a policija je bila hitrejša in ga je za spravila na varno. Po zelo dolgi obravnavi je bil Martinuzzi obsojen drugi sleparji na tri leta, štiri mesece in 15 dni ječe, 3233 lir globe in dve leti posebnega nadzorovanja.

Državna podpora kalskim pogorelcem

Pred časom je uničil grozen požar več posestev v vasi Kal občine Grahovo. Iz poročil v časopisih je jasno, da je poslal Zeleni križ kot prvo pomoč kakih 20 posteli, ker so posestnikom zgorle vse premičnine. Sedaj smo doznali, da je vlada določila 4000 L, ki naj jih razdeli prefekt med najbolj prizadete.

IZ SEJE POKRAJINSKEGA UPRAVNEGA ODBORA V VIDMU.

Seja dne 2. februarja 1926. 1. Zadeve, ki so se odobrile: **Gorica:** Poslovnik občinske bolnišnice; **Rihemberk:** Napisi Tourings Cluba; **Rihemberk:** Davek na živino; **Milren:** Sprememba organskega poslovnika; **Vejsko:** Prispevek za ustanovitev novega knjižničnega urada; **Cerkno:** Sprememba računa 1925-1926; **Rihemberk:** Prispevek za lovsko razstavo v Jul. Benečiji; **Gorica:** Pridobitev hiše Pauletig-ove; **Sv. Križ:** Odstop delnic vpravke železnice v posesti občine pokrajine; **Medana:** Stavbinski red; **Medana:** Pristop k deželni federaciji samostojnih čimteljev; **Bišje:** Družinski davek; **Črniče:** Obrtni in prodajalni davek 1926; **Stanjel:** Ureditve davka na industrije in na patente; **Črniče:** Družinski davek 1926; **Tolmin:** Prispevek telef. družbi beneški; **Anhovo:** Poslovnik; **St. Peter pri Gorici:** Povišek davka na živino za eno četrt; **Solkani:** Obrtni in prodajalni davek, za 1926; **Kanal:** Davek na živino; **Kanal:** Plača jetniškemu čuvaju; **Dornberg:** Podpora furlanskemu zavodu za izselitev; 2. Zadeve, ki so se prelozile: **Gabrovica:** Račun 1925; **Čezsoča:** Poslovnik; **Črniče:** Sprememba užitnine; **Rihemberk:** Podpora slovenskemu sirotišču; 3. Razne zadeve: **Solkani:** Dolg napram deželnemu konsor-

ciju za aprovizacijo (se reši uradno); **Bišje, Košana, Medana:** Zdravniški konsorcij; zopet vpostavitve, in sicer uradna (reši urad); **Bišje:** Izterjava pristojbin za plese (se ne sklepa); **Kred:** Račun 1925 (vzame na znanje). — Mnogo zadev je bilo odloženih na prihodnjo sejo.

Novi predsednik kr. komisije v furlanski pokrajini

Znane so homatije, ki so se pred časom nekoliko vzvalovale javnost in o katerih je tudi «Edinost» že poročala. Vzroki teh homatij in te krize niso popolnoma znani, ve se je toliko, da so vsi močje, ki so odstopali od svojih mest, privrženci Pisentijeve politike in da so bili pri ljudstvu neprijubljani. Najprej je odstopil župan v Pordenone, grof Artur Cattaneo, nato videmski komisar Spezzotti, predsednik izredne kraljeve komisije grof Gino di Caporiacco, ki je potegnil za seboj tudi svoje prislednike. Sedaj se je kriza, ki je nastala z odstopom di Caporiacca, poravnala s tem da se je s posebnim odlokom, ki ga je te dni podpisal kralj, imenoval nov predsednik in sicer v osebi Oriolo, ki je prevzel svoje posle iz rok svojega prednika. Temu imenovanju bodo sledila imenovanja onih prislednikov, ki so istočasno s predsednikom odstopili.

IZ KANALA.

— Dve poroki. — V sredo 3. t. m. se je poročil v farji cerkvi predsednik Narodne Čitalnice g. Milutin Garlati s hčerko našega župana g.čno Slavico Angeli. Isti dan sta se poročila v Ljubljani g. Jože Debenjak z g.čno Marijo Garlati-jevo. Na predvečer poroke so jim zapeli domači pevci par lepih pesmi. Razna društva so se spomnila mladih parov z navdušenimi pozdravi in čestitkami.

Vsem mnogobrojnim čestitkam se pridružujemo tudi mi, ter jim ključemo v novem stanu: Obilo sreče!

SVEČO.

Tukajšnje bralno in pevsko društvo «Draga» priredi v nedeljo dne 7. t. m. ob 3. uri popoldne veliko predpustno veselico s sledečim sporedom: 1) «Vojna vdova», deklamacija; 2) «Ajajčarica», smešnica v enem dejanju; 3) «Dnevnik», veseloigra v dveh dejanjih; 4) «Marijana», komičen prizor. — Po veselici se vrši srečolov, šaljiva pošta, ples, lepota konkurenca in še mnogo drugih zabav. Vsi oni, ki hočejo pozabiti za nekaj ur na vsakdanje križe in težave, naj pohite ta dan v Sveto, da se v prijateljski družbi razvedre in obenem tudi društvu pomorejo. Kdor se hoče prav od srca nasmejati, naj ne pozabi priti v nedeljo v Sveto. Zeleli bi, da se naše prireditve udeležijo tudi kakšen odposlanec Zveze prostovolnih društev v Gorici. — Odbor.

IZ AJDOVŠČINE.

Zopet skrvnosten avtomobil.

Ze precej časa ni nikakih novic iz našega trga, kar pa ne znači še, da se pri nas ne godi nič posebnega. Na dnevnem redu so sedaj povsod vlni, tatvine, ropi itd. Zakaj bi pa tudi pri nas ne bilo kaj takega? Tudi mi smo imeli že večkrat srečo, da so nas obiskali take vrste gostje, kateri so pa prišli vselej nepovabljeni in ostali tudi še nadalje «incognito» kljub vsem naporom varnostnih oblasti. Nekaj sumljivih tičev so pa vendarle spravili pod varno streho naše preture, kjer se sedaj vodi preiskava o njihovi «nedolžnosti». Domačinov do sedaj ni bilo med temi tiči, ki so že na varnem. Tudi oni dacarski uslužbenec, o katerem je «Edinost» pred par dnevi poročala, da so naši karabinerji izvršili pri njem preiskavo in našli vrečo tobaka, ni domačin, ampak je bil uslužben nekje v zgornji tržaški okolici, kjer so mu tudi našli tobak. Z našimi zapori se je moral seznaniti le radi tega, ker je na sumu, da je oni tobak bil ukraden pred par tedni tukajšnjemu tobakarnarju Žigonu. Na vsak način je opravičen sum, da obstoja dobro organizirana tatinska družba, ki posluje v našem in morda tudi v sosednih okrajih in v kateri morajo biti včlanjeni tudi taki, ki poznajo dobro domače razmere. V zvezi s tem sumom je tudi za sedaj še zagonečni dogodek preteklega četrka, o katerem krožijo razne več ali manj romantične verzije. Dogodek se je povelil tako-le. Isti večer okrog 10. ure se ustavi pred poslopjem našega poštnega urada lep avtomobil, iz katerega izstopi četvorica elegantnih gospodov. Ker je bil glavni vhod v poštni urad zaprt, se podajo v hišo

po stranskih vratih. Kot kažipot jim je služil z njimi došli mladenič iz bližnjih Sturij Dreje Stibilj, kateri se je nedavno vrnil iz parletnega zapora, kjer je sedel radi svojih čas izvršenih raznih tatvin in vlomov. Morda je ravno njegova navzočnost zbudila v poštnem upravitelju sum o poštenih namelih došlecev. Ti so namreč izrazili zahtevo, da hočejo brzojaviti svojem, ker so ostali brez denarnih sredstev. Ker se je pa zdelo upravitelju tudi to sumljivo, da bi bila cela skupina elegantnih gospodov z lepim avtomobilom popolnoma brez sredstev in da ne bi mogli priti do Trsta, od koder so baje doma, jih je odpravil, češ da v ponočnih urah ne sme brzojaviti. Skupina se je nato odpravila proti Vipavi, med potoma si je pa še preskrbela nekaj bencina v Sturijah na «upanje». Upravitelj je pa takoj telefoniral karabinerski postaji v Vipavo, kjer je sprejela označeni avtomobil močna patrulja, in ga pozvala, da se ustavi, kar pa baje ni hotel storiti, v sled česar so ga orožniki prisilili na radikalni način s tem, da so mu prestrelili pnevmatična kolesa. Cela družba obstoja iz šestih gospodov in ome nega mladeniča, je bila pridržana na karabinerski postaji in zadržana, na kar je bila naslednji dan prepeljana v ajdovske sodniške zapore. Z njimi je bil prepeljan z vprego par konj tudi njihov avtomobil. Dogodek je za naš trg in okolico praveca senzacija in je vzdignil precej prahu kljub vsemu morju blata po naših cestah. Vse je prepričano, da so prišli pravi tički v

(Dalje na IV. strani.)

Posiano*)

ZAHVALA.

Podpisana se najtopeje zahvaljujem ravnateljstvu zavarovalne družbe «La Fenice» (Feniks) v Trstu za kulantno izplačilo škode, ki jo je povzročil požar na mojem poslopiju.

To, še iz predvojnne dobe dobro znano zavarovalnico priporočam vsakomur.

VOGLJE, 29. januarja 1926.

MARIJA GERLANC.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uradno le toliko kolikor mu zakon velja.

MALI OGLASI

VODA PROTI IZPADANJU LASI, steklenica po L 6 se dobiva v lekarni «Castellanovich», Trst, Via Giuliani 42. 138

EMULZIJA iz ribjega olja s hipofosfati, izdelana z modernimi Steinbuchovimi stroji, posebno priporočljiva za rahitične in šibke otroke, steklenica po L 9 se dobiva v lekarni Castellanovich, Trst, Via Giuliani 42. 139

ŠIVALNI STROJ «Singer», zajamčen 20 let, se prodaja na obroke. Kupujejo se stari. Via Acquedotto 60. 140

SLUŽKINJA, 20-letna, išče službe pri majni slovenski družini. Scorcota - Coronio 685. 141

GOSTILNA Sancin v Dolini št. 65 se prodaja. Pojasnila se dobijo istotam. 142

HIŠO v bližini Trsta z dvema sobama in kuhinjo kupim proti takojšnjemu plačilu. Naslov pove upravništvu. 143

AKACIJEVA DEBLA na prodaj na javni dražbi z februarja ob 13. uri v Komnu. Pojasnila na št. 168. 144

BABICA sprejema noseče na dom. Ljubenz niva oskrba. Madonnina 10, 11. 145

KANJON Saurer tip 2, H P 38, se prodaja. Naslov pri upravništvu. 113

PRODAJALKA za trgovino z mešanim in manufakturnim blagom, poštenih starih dobi službo z oskrbo pri Mariji Tomišič, Zminj (Gimino), Istra. 134

BABICA, izkušena, sprejema noseče na dom. Via Ciozza 50, pritičje. 136

GLASOVIRJE, harmonije, orkestrone itd. v vsakem stanju popravila in uglašbi Andrej Pečar, v Gorici, Via Corno 17/11. 94

BABICA, avtorizirana sprejema noseče. Govori slovensko. Slavec, via Giulia 29. 64

V globoki tugi naznanjamo, da je odšla včeraj popoldne k Vsegamogočnemu naša preljuba mama, stara mama in tača

MARIJA BOGATEC

nadučiteljeva vdova

v 58. letu svoje dobe.

Pogreb nepozabne pokojnice se bo vršil iz hiše žalosti v Ricmanjih na domače pokopališče v četrtek, dne 4. t. m., ob 4. uri pop.

RICMANJE, 3. februarja 1926.

Albin (odsoten), Kristijan, Zofija por. Mušica (odsotna) in Miku, otroci.

Rozina roj. Reber, nevesta, Matej Mušica, zet.

Vida Mušica, Vladimir in Nada Bogatec, vnuki. (202)

OBERLO TIEDEN ÖHLER

Corso Vitt. Em. III 16 TRST Corso Vitt. Em. III 16

Nekateri primeri:

Perilo na meter

MADAPOLAM 80 cm za perilo	po L 3'30	PRITCI, veliki, beli	po L 2'70
MADAPOLAM 80 cm fin	„ „ 5'50	BRISACE, gobaste, bele	„ „ 3'50
PLATNO MADONNA 75 cm	„ „ 3'50	BRISACE, crpe, debele	„ „ 4'40
trpežno	„ „ 3'50	PRISTNI GRADEL za moske	„ „ 8'—
PLATNO DOMACE za cunjce,	„ „ 3'90	spodnje hlače	„ „ 8'—
reklamna cena	„ „ 5'20	BLAGO ZA PRTE, dobra vrsta	„ „ 11'—
PELE D'UOVO za perilo, 80 cm	„ „ 7'90	150 cm	„ „ 11'—
PLATNO DOMACE, težko, za	„ „ 7'90	CREPE lanen, za brisače	„ „ 12'—
rjuhe, 150 cm			

POSEBNA PRILIKA

Izključna kakovost trške ÖHLER: 1 peča, 10 metrov Madapolama najbolje vrste L 30'50. Vsak klijent sme kupiti le eno pečo. Ne prodaja se na debelo.

Moške sraice

Zelfir, crépes in tiskano blago se prodajajo v pritičju po posebno znižanih cenah.

Žensko perilo

SRAJCE ali hlače, Chiffon, trpežne, à jour	po L 8'50	SRAJCE nočne, batist, vezene, z čipkastimi vložki	po L 24'—
SRAJCE ali hlače, Chiffon, vložki imit. filet	„ „ 9'50	SRAJCE nočne, Chiffon, z dolgimi rokavi, elegantne	„ „ 23'—
SRAJCE ali hlače, Chiffon, vezene in čipkane	„ „ 10'—	COMBINE vezene, moderni vzorci	„ „ 15'—
SRAJCE ali hlače, vezene z vložki Valenciennes	„ „ 11'—	COMBINE , batist z vezeninami in čipkami	„ „ 22'—
SRAJCE nočne, Chiffon, modni kroji	„ „ 16'—	COMBINE culotte, batist, zadnji vzorci, z à jour-jem in vložki	L 20'— L 17'—
SRAJCE nočne, Chiffon, risene à jour	„ „ 18'—		

VELIKA PARTIJA NAJFINEJŠEGA PERILA

iz batista in svile, bogato vezanega in čipkanega (ročno delo) po polovičnih cenah

Moško perilo

SRAJCE moške z oprsem piguet ali svetlim, najfinejša vrsta	L 31'50, 27'50, 23'90	SPODNJE HLAČE moske, dolge, dobra vrsta	po L 15'—
SRAJCE moške, zelfir, prej sedaj	„ „ 42'— „ „ 29'50	SRAJCE , deske	„ „ 9'50

2 različna tipa srajc, zbrana v merah, po polovičnih cenah

Robci

ZENSKI , z robom: à jour, iz batista in madapolama	L 9'— 7'— 5'—	MOŠKI , najboljša vrsta, rob z à jour-jem 41x41	po L 1'70 1'30
ZENSKI , s švicarskimi vezeninami, krasne risbe ½ duca	L 7'50 6'50	MOŠKI , platneni, z barvanim robom, po L 2'— 1'10	—'90
ZENSKI , iz batista, z vezeninim robom	L —'95	ZENSKI , iz pristnega lana, ½ duca	L 27'— 24'— 17'50

Pletenine

PODSUKNJICE bombažaste	po L 6'50 5'20 3'90	CULOTTES , bombažasti	L 9'50 7'80
PODSUKNJICE volnene	po L 23'— 14'50 12'—	CULOTTES , najboljša volna	L 25'—

Rokavice

ROKAVICE , ženske, iz sukanca	L 5'—	ROKAVICE , ženske, irhaste, dolge	L 32'—
ROKAVICE , ženske, glacié I. vrsta	„ 17'50	ROKAVICE , moške, glacié, I. vrsta	„ 22'50
ROKAVICE , ženske, irhaste, pralne	„ 28'—	ROKAVICE , moške, irhaste, pralne	„ 32'—

PODLISTEK

E. PHILIPPS OPPENHEIM:

Cuden slučaj gospoda Jocelyna Thewa

Prevel France Magajna.

12. poglavje.

Drugo jutro so gostje na vsakovrstnih vozovih zapuščali grad drug za drugim. Sir Denis se je poslavljaj od njih deloma v razpadajoči sobani svojih prednikov, deloma na grajskem dvorišču. Crawshaw sam je ostal zadaj, kakor da hoče še nekaj povedati svojemu gostitelju. Ko sta končno ostala sama, sta skupaj odkorakala proti obali, gosto posuti z velikanskimi pečnami. Proti tem je pokazal Sir Denis.

«Po stari legendi,» je rekel, «so to kamenčki, s katerimi se je igral velikan Cathley, začetnik našega rodu. Tradicija je malo negotova, toda v soglasju z nekaterimi legendami je bil zares naš prednik, v soglasju z drugimi pa samo naš svetnik in patron.... Ozrite se na mojo hišo, Crawshaw! Kaj bi vi storili s takim krajem?»

Obrnila sta se in gledala proti razpadajočemu pročelju grada. Poslopje je bilo navzlic svojemu razpadanju, še vedno veščastno in ponosno. Eno celo krilo grada je bilo odprto vetrovom in dežju, toda najvišji stolp je stal ponosno in tudno, kakor pod njim.

«Kaj bi napravil?» je ponovil Crawshaw. «To bi bilo silno mnogo odvisno od nizkote vprašanja, koliko denarja bi mogel potrošiti. Ako bi ga imel dovolj, bi gradil na vsak način obnovil. Kraj, kjer stoji je naravnost krasen.»

Oči lastnika so žarele, ko so objemale pokrajino.

«To je moj dom,» je rekel priprosto. — «Nikjer drugod ne bom živel, če se bo stvar, o kateri smo govorili sinoči, izkazala za resnično in če je res nastopil konec velikega boja.»

«To je vendar resnica,» je dejal Crawshaw. «Kako morete dvomiti, če ste čitali liste v poslednjih šestih mesecih?»

«Angleških listov nisem čital že deset let,» je odvrnil Sir Denis. «Bežal sem v Ameriko, sovražec Anglijo kakor strupeno kato in objubujoc si v srečo, da ne bom

nikoli več stopil na njeno obal. Zapustil sem jo brez upanja. Smatral sem jo za nespravljivo. Vojna je pa prinesla mnogo izprememb.»

«Imate prav,» je priznal Crawshaw. — «Spremenila je angleški značaj trdovratnega samozaupanja. Glede te vaše dežele, Sir Denis, naj vam povem, da so največji nasprotniki vaše samovlade popolnoma spremenili svoje prepričanje. Danes prevladuje ena misel, da naj namreč Irska sama ureja svoje zadeve. Težkoče, ki so ostale, imajo svoj vzrok v vaši deželi. — Spreobrnite Ulster in svobodni ste.»

«Slišali ste, kaj smo govorili sinoči?» ga je opomnil Sir Denis. «O'Clory je prepričan, da se je to že zgodilo.»

Poslednje bele meglice je razblinilo dvigajoče se solnce. Dolgi zeleni valovi so drveli drug za drugim proti obrežju. Oddaljene pečine so žarele v purpurni barvi, ki jim jo je podelilo vstajajoče solnce. Zelena barva polj je postajala temnejša. — Crawshaw si je prižgal cigareto in se naslonil na rob pečine.

kletko, in govori se, da niso našli pri čedni družbi niti flica denarja, pač pa vplodno orodje. Koliko je resnice na tem in drugih govorih, se bo kmalu pokazalo. O tem bomo poročali. Ker je krožila v četrtek po našem trgu neka družba treh elegantnih gospodov, kateri so nabirali na precej vsiljiv in tudi nasilen način naročnike in naročnino po L. 60.— za nako revijo o narodnem junaku Battistiju, ki se ima šele izdati, se je raznesla tudi govorica, da je to ena in ista družba. Kolikor je pa nam znano, ne odgovarja to resnici. Ker se pa tako nabiranje naročnikov za razne publikacije redno ponavlja, a posili — naročniki nikdar ničesar ne prejmejo za svoj denar, odločno ugovarjamo proti takemu izmuzganju našega ljudstva in opozarjamo na to poklicno oblasti.

Izprehodi se ne prav starega upokojenca po Gorici in okolici

(Prvi del gl. «Edinost» od 2. t.m.)

Da naslednji dan ubijem dolgo popoldnejo mahnem po polju ob Soči kar do Solkana, ki je danes videti le predmestje Gorice. A solkanska naselbina je starejša in ima svoj poseben list v zgodovini; znano je tudi, da je bila Gorica okoli l. 1000 skromna vas «villa», podložna solkanskim graščakom. Solkan je bil v svetovni vojski do tal razdejana, danes pa ima lepe hiše in gošče. Na mestu pustih barak se vstajajo lepe hiše, ulice so razširile, vzpostavljena je mizarška obrt, ki je bila že od nekdaj znana po širokem svetu, in tudi danes je v vsaki drugi hiši mizarška delavnica, v vsaki tretji pa — gostilna. Se bolj nego v preteklosti je danes Solkan zapisan v zgodovini na krvavem listu, ker je nad njim in okoli njega (Oslavje, St. Maver, Pevma, Sv. Valentin, Sabotin, Sv. Gora, Sv. Gabrijel, Sv. Katarina itd.) v potokih tekla kri, zlasti leta 1916 in 1917, tedaj baš po 300 letih po benečanski vojski, ko se je tudi slo za posest goriske dežele.

Zanimiva je davna zgodovina Solkana, ki je imel svoj utrjen grad, kjer je bil sedež plemičev, gospodarjev nad svobodnimi meščani in tlačani. Nad vasjo, ki leži na levem bregu Soče, tam, kjer ebista hči planine pridriži iz kanalske ožine v gorisko ravan, se vzdiguje grič s cerkvico sv. Katarine. Severozapadno od cerkvice vidimo še danes obširne temelje zidove nekdanjega gradu, ki je bil se v 15. stoletju važna fevdalna postojanka goriskih grofov in poleg gradov v Krmini in Trzinu (Montalcone) najstarejša trdnjava v deželi. Ime «Za gradom» se je še do danes ohranilo. V zgodovini se spominja prvič leta 1001, ko je cesar Otton III. daroval «Castrum Silicanum» (morda Grad na skali, kar «silax» pomeni v žat. trd kamen, skalovje itd.) s sosednjo vasjo (villa) to je poznejšo Gorico, oglejskemu patrijarhu Ivanu, drugo pa Wernerju, grofu furlanske pokrajine, ki se je ko danes raztezala do desnega brega Soče; ozemlje med Sočo in Vipavo s Krasom do Istre je pa bila last goriskih grofov. Pozneje so goriski grofje postali samostojni lastniki cele grofije. To je bilo bojda že l. 1031, ko je oglejski patrijarh Popo blagoslovil na novo zidano prestolno cerkev v Ogledju in je o tej priliki določil, da se pritegnejo v kapitol kot korarji nemško-rimski cesarji in grofje goriski. Takrat se imenuje kot prvi goriski grof Markvard III., ki je vzel Wernerjevo hčer Hadmondis za ženo in je kot dobič dobil gorisko grofijo. Ta Markvard je bil iz odlične družine grofov Eppenstein, ki so vladali na Goriskem od l. 1090. — Ze grofu Wernerju se solkanski grad ni zdel primeren za upravo obširne pokrajine, pa je že on sam, ali pa njegov naslednik dal utrditi hrib nad Gorico in sezidati grad, ki se v svojih žalostnih razvalinah še danes vzdiguje nad starim Travnikom. — Solkanski grad je prišel z obširnim posestvom vred kot fevd v last stare plemenite družine, ki se prvič omenja l. 1208, ko je patrijarh Gregor v vojski z Gorico dal upepeliti Castrum Silicanum. Takrat je bila gospodarka solkanska lepa Diemont di Belgrado. Med drugimi gospodari se imenujejo Eusaldo di Salcano, potem Sigfrid goriski, l. 1313 Pilgrim Herberstein, kateremu je Ivan pl. Orzon že zopet sežgal solkanski grad, a Herbersteinovi sorodniki so bili petični gospodje, pa so mu z dovoljenjem goriskega grofa grad znova postavili. Z Majnhardom VII. je pod konec 14. stoletja izumrl moški rod solkanskih gospodov in njegova hči Katarina je prinesla grad in vsa posestva kot doto svojemu možu Febo III. della Torre. S to doto je bila združena jurisdikcija v Plavah, Brežici, Pevmi, v Ločniku in drugod. To je bil začetek bogastva in ugleda goriske linije grofov della Torre, ki so se pozneje prekrstili v Thurn in imajo še danes velika posestva v Furlaniji in v Gorici. Ta Febo III. je bil iz Milana doma in je praded goriskih grofov Thurn. Nasproti današnemu župnišču so stanovali nekdanji goriski arhidijaki. Proti koncu prejšnjega stoletja je kupil ono postopje baron Ivan Grimmer, ki je trdil, da je v bližnjem sorodstvu s Habsburžani, kar je mogoče, ko se danes hoče dokazati, da je bil Franc Jožef ne samo po božji milosti avstrijski cesar, ampak tudi sin bana Jelačića... Grimmer je sezidal gradič, ki ga je po starem, zgodovinskem gradu imenoval «Castrum Silicanum». Umrl je l. 1911. Od njegovih dedičev je kupil ta gradič Norbert pl. Schmucker, znan avstrijski diplomat, ki je leta 1924. utonil v Vrbskem jezeru. Sedanja lastnica je njegova vdova, ki se je lotila popravilati gro, ki ga je svetovna vojna porušila. Kdor pa hoče še kaj več vedeti o zgodovini starega Solkana in njegovih gospodarjev, naj se potruje v gorisko državno knjižnico in naj lepo čita in študira zgodovinske knjige kot so: Bauer, Rerum Noricarum et Forojulensium... (v rokopisu), Nicoletti, Biografia dei Patriarchi di Aquileia, Czörnig, Das Land Gorz und Gradisca itd., ker meni je za danes v resnici že dosti teh zgodovinskih podatkov, števil in imen. Poleg tega naj jim, da ni naraste rokopis kot kvas v goriki kuhinji, in kaj bi imeli vi z menoj vred, ako mi gospod glavni urednik polovico prečita?

Ko se nagledam še krasnih cipres solkanskih, ki so pred vojsko bile najlepše v celi Avstriji, vtaknem bilježnico v žep in jo mahnem do ljubega prijatelja, ki je bil tudi pesnik in književnik in je isto tako dekan v Solkanu kot gosp. Antonov v Kanalu. Ne mislite pa, ljubli moji, da sem prijatelj Jaka, ki je žalibog razsedel Pegaza in odložil pero, obiskal morda samo radi južine in kozarca vina. Ne bodite taki kot je šior

Arturo, ki je prišel oni dan v našo družbo z edinim namenom, da me razjezi, rekši, da je meni lahko pisati, ko se povsod navrnem v župnišče, kjer dobim snovi za svoje «izprehode», povrh pa še južno ali celo večerjo kar tako zastoj... Boš Ti, Arturo, meni pravi take stvari? Mari naj pri odhodu prašam po računu za jed in pijačo, ko dobro vem, da nihče teh mojih gostoljubnih prijateljev nima koncesije. Vobče pa Vam prijateljski svetujem, da šior Arturo ničesar ne verujete, ker on Vas prav gotovo trikrat nafarija, prej ko dvakrat zine... Prijatelja Jaka sem obiskal tudi radi telesnih del usmiljenja: zvedel sem v Gorici, da ga boli noga, pa sem bil gotov, da ga najdem doma... Ko ga radi njegove boleznin z genljivimi besedami potolažim, je bil tako vesel, da je takoj poklical polič na mizo! Povem mu obenem, čemu se klatim in potepam po Solkanu, in ga tako radi lepšega prašam po cerkveni kroniki. Jakob odšanta v sosednjo sobo in mi prinese mrtvaško knjigo. (Liber defunctorum Parochiae S. Stephani Salcani). Prva obsega l. 1650—1740, pa je po nekem požaru močno poškodovana. Druga sega do leta 1784, a takratni gospodje so imeli tako salamensko grdo pisavo, da sem že s čitanjem samim zaslužil kozarec pijače. A nekoliiko zanimivih stvari pa sem vendar izsledil. Tam se čita, da sta dva brata Zefarin (morda Cufarin), pristna Solkanca, duhovnika Soc. Jesu, šla na Japonsko in sta tam oznanjevala Kristov nauk. Oba sta umrla mučeniške smrti in zdaj ju nameravajo proglasiti za svetnika. Letnice pa ni. — Neki Janez Marija Zbogar, sacerdos et doctor totius theologiae moralis, je umrl kot kanonik v Pragi pod konec 16. stoletja. Gregor Cervig, vikar v Gorici, pozneje «parochus infuatus», je umrl v Ljubljani v začetku 17. stoletja. Znamenit solkanski rojak je bil Zarutti (ime ni zapisano), «egregius medicus, ita ut Leopoldus, Imperator Rom. ad suam aulam eum advocaverit eumque suum Leibmedicum elegit. (...) bil je tako izvrsten zdravnik, da ga je Leopold I., rimski cesar poklical na svoj dvor in ga je izbral za svojega telesnega zdravnika. Umrl je na Dunaju proti koncu sedemnajstega stoletja. — Janez Marija Trajner je bil na Dunaju korar v cerkvi sv. Stefana in pozneje Rector Magnificus dunajske univerze. Umrl je l. 1726. — Franc Ks. Bensa, zdravnik in fizik na glasu, je užival kar 1200 goldinarjev na leto, je natisnil znamenito knjigo za zdravljenje sifila, bolezni (...) libellum in lucem dedit tipo impressum, valde utile omnibus medicis ad curandos peticuliales lue infectos. Umrl je avgusta l. 1750. — V Solkanu je bil ustoličen kot župnik Janez Tauscher (Tavčer), ki je zasedel pozneje škofovsko stoličo v Ljubljani in je bil že na Goriskem gorec sovražnik protestantovskega gibanja. Solkanec je bil tudi Peter Marussig, župnik v Merni, eden izmed prvih pesnikov furlanskih. Nadalje se spominjate v knjigi brata Jakob in Janez Crisal, ustoličen kot župnika, prvi l. 1640, drugi pa l. 1663. — Med solkanskimi župniki sta dva goriska grofa, in sicer Filip Strassoldo (l. 1705) in Jožef Coronini (l. 1728). Iz najnovejših časov sta znana solkanska rojaka škof dr. Jos. Srebrnič in prof. dr. Klement Jug, ki se je dne 11. avgusta 1924 ponorečil pod vrhom Triglava. Pa še mnoga drugih odličnih mož in kulturnih delavcev je solkanska vas poslala v svet.

Da šior Arturo prebledi same jeze in nevoščljivosti, naj še omenim, da me je gospod Jakob pri odhodu povabil, naj le še pridem na pomenek... Šesta, oziroma 18. ura je bila, ko sem voglarič okoli «Maksa» in žal mi je bilo, da smo uprizorili oni stražnik in da se nisem mogel zglastiti v prijazni gostilni, kjer imam že šestnajsto leto svoje stalno omizje. Mnogo veselih večerov smo tam doživeli, marsiktero pametno smo si povedali, razdrlj smo tudi marsiktero šalivo, mnogo pagatov je vzeło zalosten konec. Preživeli pa smo «Pri Maksu» tudi mnogo žalosti, strahu, poniževanja, ko so nas takoj v začetku svetovne vojske stražili avstrijski detektivi, dolžni nas srbofilstva in izdajstva. — Trnje v oči smo bili zloglasnemu policijskemu komisarju Casapiccoli, ki se je veseli v svoji črni duši, ako je iz najmanjšega razloga mogel «zašiti» Slovenca ali Italijana. Kedar je vstopil neznan človek, smo mislili: «Zdaj pa pojdem na Gorenjsko na ljubljanski grad... Prava mora je ležala nad hišo, in kako tudi ne? Naš dobri Maks je moral na vojsko, otroci njegovi so bili vsi še majhni, šiora Teresina, ves dan objokana, je morala že takrat nositi vse breme gostiln. Obrti, pa ni omagala ne prej ne slej v začetku italijan. ofenzive smo se bali shajati se tam, ker je junija 1915 potesul za dober klopk Šrapnelov v podstrešje Maksove hiše, in Bog ve, ali jih zdajzad ne sesuje nov strel baš v našo sobo. Poleti smo šli v žalostno begunstvo, razkropili smo se po širnem svetu. A ko so zvonili k pogrebu avstrijske mačhe, smo se vrnili in se zopet zbirali «Pri Maksu». A prvo nadstropje je bilo z «našo» sobo vred močno poškodovano, pa smo sedeli v prtiličju v desnem prostoru okoli velike okrogle mize. Tudi Maks se je vrnil ko so utihnil topovi na Piavi, ko se je rušila Avstrija. Skrbeli so za nas sestradane begunce kot so pač mogli spričo pomanjkanja živil. Ako ni bilo mesa, smo otepali tečno polento, dobro zabeljeno, a za kapljico dobrega vina je vedno skrbel Maks. Marsiktero pest cigaret nam je skrivaj vtaknil v žep in dobro nam je dela njegova postrežljivost. Po 20 gostov se je drenjalo okoli mize in krog je postajal vedno širši, da si jedva dosegel kozarec. — Vsa goriska inteligenca je bila tam zbrana ko nekdanj «Pri zlati zvezdi», odlični in zaslužni možje, ki so marsiktero brazdo zorali na polju slovenske kulture in narodnega gospodarstva. Škoda, da se je toliko njih preselilo v hotel «Nad zvezdami»... Prof. Berbuč in njegov starejši sin Milče, pozneje komisar v Murški Soboti, ravnatelj Bežek, dr. Franko, dr. Anton Gregorčič, veletržec Hribar, prof. Ipavec, prof. Janovsky, bančni ravnatelj Kačič msgr. dr. Kobal, višji rač. svetnik Pirjevec... Vse te našete je neizprosna smrt pobrala po vojski. Z našim Maksom vred jih je kar dvanajst! — Bilo je med nami tudi takih, ki so morali preko meje, mnogi pa so šli sami. Enim in drugim naj teknejo polne skled!

Teško mi je pri srcu, da se moram ogibati prijazne hiše in lepe družbe, na katero me večje toliko spominov. Toda kaj je to? Skozi vetrnice «naše» sobe blišči žarnica. Ako bi našel le še enega tovariša, pa bi zlo-mil stražnik. Oglasil bi se v kuhinji, pozdra-

vil bi šiora Teresino, prašal po južnici, Mariji bi naročil, naj prinese četrtno vipavca... Zakaj pa ne, ko je pri nas stavka v vsaki obliki itak prepovedana? Čemu naj si človek nakopije na glavo nepotrebnih sitnosti? Na vogalu ulice Carducci se premika senca... Stopim za njo... Rrduska, večnomladi ravnatelj A. Končič stoji na razpotju, počasnih korakov se bliža višji svetnik Rudar, na oni strani se izprehaja prof. Černiš s svojo mlado gospo. Kar tako na enkrat smo izdali povelje: «Nicoj pa, oh nicoj — se vidimo zopet «Pri Maksu». Pomislite, tam v kotu pri dobro zakurjeni peči sedita že Vid Svetič in Šišto, pa tarokirata v dveh, ker ni bilo tretjega... Marija nas pozdravi s svojim veselim smehom: «An dove bečiri! Či (kej) ste vil' tul'k cajt? Ki nej pr' nese, neč? Mammo dover holaž, klavās, turka an čiselo zejle an še družih kajt r'č'i, ku pa nabad, neč! — «Oj, «An dover bečiri! Či (kej) ste vil' tul'k cajt? Ti naša dobra Marija! Nu, pa pr'nes ku pa nabad, neč! Bili smo zopet doma. — Ko izbršemo rosne naočnike, vidimo tam doli pri zadnji mizi novega gosta, oziroma goščo: lepo, elegantno gospodično, uradnice neke velike banke. «Odkod si dekle, Ti doma, da Te nobeden ne pozna?» — Naslednji verz pa že ne gredo na njo, ker se takoj vidi, da je iz dobre družine in finega obnašanja. Drugi večer smo bili vsi zbrani v polnem številu, a tarokirali smo silno raztreseno, ker — honny soit qui mal y pense — preko kart so uhajale oči k zadnji mizi. Je pač umevno: še penzionisti vidi rajše lepo dekle nego pa kakšno sitno, staričavo, razkuštrano babnico. Od istega večera naprej smo vsi skrbno obriti in gladko počesani; kdor pa nosi plešo, séde tako, da skrije golorevščino na glavi da je lepa gošča ne vidi. Celó ščetinaste brke pod nosom so si nekteri obrili. Prihajajo tudi redki gostje: dva učena zdravnika, naš znanec in špeci-jalist za sklerozo dr. Fr. Tončič, dr. Joso Luks, g. Bravnik, prisopihal je rodoljub z dežele, naš ljubi šior Arturo, ki se je takoj pri vstopu prav na debelo zlagal. Dejal je, da ne bi bil prišel v takem mrazu v Gorico, moral pa je izterjati neki dolg, ker pismeno ni prišel do plačila za dobavljenih 120 zajcev, 2 srnjaka, 80 jerebic in 10 divjih gosli, ki jih je že v novembru po naročilu poslal iz svojega lovišča za svečano pojedino nekega lovškega (!!!) kluba...

V proslavo končanja štrajka smo se isti večer sklenili, da priredimo «Pri Maksu» slajno maškerado goriskih upokojencev ter se pridno vadimo in že dobro plešemo Fox-trot-ball, Shimmy, Tutankhamen-polk, On-Steep itd. To bo nekaj posebnega! Vstop bo dovoljen le z osebnim vabilom, gospe in gospodične smejo priti v moderni Laus-bubi-frizuri, za čopre dvorane je cvetličar Hnatysin moral naročiti šest najboljših umetnikov-vrtinarjev. Vsega pa ne smem povedati, da bo razočaranje tem večje. Za prvovrstne pesalce je že poskrbljeno. V ostalem je med nami več vdovcev, od katerih itak velja vsak za devet fantov. — Razume se, da pride o tem na pustni torek obširno poročilo. —

Vesti iz Istre

IZ KOZINE.

V nedeljo dne 7. t. m. ob 4. popoldne priredilo društvo «Venec» svojo običajno veselico z bogatim sporedom. Ljubitelji petja naj ne ostanejo doma! Prireditelj obeta biti prav zabavna. Prihitite v nedeljo k nam! — Odbor.

Književnost in umetnost

— «Naš glas». Izšla je te dni 4. (decem-brska številka glasila slov. srednješolcev v Italiji, «Našega glasa», z naslednjo vsebino:

Ob 125-letnici Prešernovega rojstva. — (J. K.) Borba. — (Tone Peruško Petrov.) Iz Improvizacija. — (Drago Gervais) Literarne drobtine. — (Maksim Češinsky.) — Prijateljica Alma. — (Volkovi Mirjam.) — Odsvit. — (Joža.) Lea Fatur. — (Maksim Češinsky.) O bistvu in o duhu Gentilijeve srednješolske reforme. — (L. C.) Prosveta in srednješolska mladina. Društvena sentenca. Mi in sodobni aktualni problem naše manjšine. — (Br. Dobravski.) Južno podne. — (Pr. M. Antura.) Intelektualno i moralno vaspitanje. (Jerko Marin.) Bele žene. — (A. O-k.) Nekdo tiho plaka. (A. O-k.) Vestnik. Za l. 1926 so izdajatelji lista določili sledeče cene: Tuzemstvo: pos. št. L 1.60, celoletna naročnina L 18.—, polletna L 9.—; Inozemstvo: posamezna št. L 2.—, celoletna naročnina L 24.—, polletna L 12.—

Gospodarstvo.

SEMENSKI OVES.

Prednaročila za semenski oves iz češke sprejema Tržaška kmetijska družba v Trstu samo še ta teden.

SEMENSKI KROMPIR

iz Jugoslavije «Onelda» nam ima dospeti te dni. Pri razdelitvi se bodo upoštevali v prvi vrsti naročniki. Prednaročila sprejema le še ta teden Tržaška kmet. družba v Trstu, ulica Tore bianca št. 19. Tel. 44-39.

—Francoska banka. — Situacijsko poročilo Banque de France od 28. januarja navaja nazadovanje državnih predujmov od 34.800 na 34.200 milijonov frankov. Obrok

bankovcev je imenovanega dne znašal 50.617.987.845 frankov. Obrok bankovcev za račun trgovine se je zvišal za 400 milijonov frankov, kar je bilo v zvezi z večjimi potrebami trgovine ob koncu meseca.

— Izvoz žita iz Zedinjenih držav. — Zedinjene države so v preteklem letu izvozile za 351.8 mil. dolarjev žita proti 433.8 v letu 1924. Znižanje vrednosti je posledica nazadovanja izvoza količine žita. Izvoz pšenice je v letu 1925. dosegel 85.526.000 bušljev v vrednosti 148.717.000 dolar., medtem ko je v letu 1924. znašal 166.300.000 bušljev v vrednosti 237.113.000 dolarjev.

DAROVI

— Za Šolsko društvo — podr. Sv. Ivan, je nabral g. Fran Udovič starejši L 191.55, 16.25 din. in 6000 avstr. kron. — Darovali so: Birsia Ivan št. 1188 — L 10; Mlač Tereza L 6; Rupena Fr., Schmidt Hin., Zgur Iv., Udovič Iv. Mar., Tominc Jak., Baretto Ant., Grom Mar., Slamič Ant., Babič Fr., Slavec Iv., Tomažič Iv., Kjuder Ant., Stojkovič Al., Bak Ant., Trampuž Fr., Baretto Fr. in Kante Iv. po L 5; Grmek Andr., Stančič Jo-sipina, Potok Iv. in Colavinič po L 3; Udovič Jos., Pahor Mar., Pahor Jak., Čok Em., Brana Iv., Ferfolja Evg., Grmek Jak., Grmek, Preprost, Štrajn Jos., Lozej Ant., Leonardon Jos., Meula Fr., Jaklič Jos., Godina Ant., N. N., Jurkič Jak., Bernetič Fr., Črne, Levic Jos., Narobe Ida, Valič Fr., N. N., Suban Justina., Bernetič žnidar in J. S. Go-dina po L 2; Zupančič Vek., Hrovatin Ang., Batič Jos., Udovič Marijan, Udovič Danilo, Pahor Al. ml., Zadnik Fr., Stric Maks, Ziv-ic Jak., Još ml., Stric Maks, Krizman Iv., Banda, Zupančič Al., Borut Ant., Ipavič Ant., Meton Meto, Bambič, Daneu Ivo, Daneu Danilo, Cergolj Iv., Grgič Jos., Grežar Jos., Čok Emil, Sušmel Karol in Baretto Alojzija po L 1; Sušelj 0.40 in Zadnik Fr. 0.15; Požar Ladi din. 10; Štrajn Jos. din. 3, Grmek Jakob din. 2, Brana Iv. din. 1, Još prvi din. 0.25. — Štrajn Jos. 5000 av. kron, Jož l. 1600 av. kr. — Srčna hvala vsem darovalcem in vrlemu nabiratelju!

Borzna poročila.

DEVIZE:

Trst, 3. febr. Amsterdam od 905.— do 1005.— Belgija od 112.50 do 113.50; Pariz 93.50 do 94.— London od 121.20 do 121.40; New York od 24.85 do 24.95; Španija od 349.— do 351.—; Švica od 479.— do 483.—; Atene od 35.50 do 36.50; Berlin od 590.— do 596.—; Bukarest od 10.75 do 11.25; Praga od 73.75 do 74.15; Ogrska od 0.0348 do 0.0353; Dunaj od —349 do —354; Zagreb od 43.85 do 44.10. Bencičske obveznice 68.60.

Gospodarsko in podporno društvo v Trebčah

vabi na

redni občni zbor

ki se bo vršil

v soboto, 20. februarja 1926, ob 19. uri v lastnih prostorih.

DNEVNI RED:

1. Pozdrav predsednika.
2. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora.
3. Poročilo načelnikstva.
4. Poročilo nadzornikstva.
5. Potrjenje letnih računov za preteklo poslovno leto 1925.
6. Čitanje revizijskega poročila.
7. Slučajni predlogi.

203 ODBOR.

Maškeradne obleke

posojuje

L. VALCINI

Via Ireneo della Croce 10 (blizu gledališča Rossetti) Ob priliki plesni prireditve odprto celo noč.

Hotel-Kavarna in Mesnica

v Jugoslaviji se takoj prodajo

Naslov pove upravništvo „Edinosti“

Zobozdravnik

Med. U. dr. D. Sardoč

specijalist za ustne in zobne bolezni

perfekcioniran na dunajski kliniki

ordinira v TRSTU

Via M. R. Imbriani 16, I. (prej Via S. Giovanni)

od 9-12 in od 3-7

829

SEVER & COMP.

Trst — ulica Machiavelli 20 — Trst prodaja

semena krmilne pese kakor tudi vsa druga krmilna, zelenjadna ter cvetlična semena, zajamčeno čista, prvovrstne, po konkurenčnih cenah.

187

Predno kaj nakupite, obiščite

Veliko skladišče pohištva

ALESSANDRO LEVI MINZI

Via Rottieri št. 1 — Via Makanten št. 7-13

Spalne sobe, obedne sobe, posamezni koal pohištva

v veliki izbori.

Priporočljive trdke

„Adria čevlji“

trgovina

GORICA — Corso Verdi 32

Posebnost: Velika zaloga raznih čevljev za sport

Narodna tiskarna združena s knjigovoznicno

GORICA — Via C. Favetti 9.

Narodna knjigarna združena s papirnico

GORICA — Via G. Carducci 7.

BREŠČAK ANTON

Zaloga in tovarna pohištva

GORICA — Via G. Carducci 14.

Brata CEJ

slikarja

GORICA — Via Ascoli 5.

KRUŠIČ in SIN

krojaška mojstra

GORICA — Corso Emanuele III. 37.

ŠULIGOJ JAKOB

urar in zlahtar

GORICA — Via Carducci 19.

KERŠEVANI JOSIP

Dvokolesa, šivalni stroji, puške

GORICA — Piazza Cavour 9.

ČUK ELIJA

šivalni stroji in dvokolesa

GORICA — Piazza Cavour št. 9.

JAKOB BRATUŽ

pekarna in slašničarna

GORICA — ul. Mamelli 6, (Solska ul.)

MAVRIČ ANDREJ

manufakturna trgovina

GORICA — Via Carducci 3.

Martin Poznajelšek

odlikovana krojačnica z izbiro vzorcev

TRST — Via Giosue Carducci 36.

Manufakturna trgovina

Pri Slavcu

TRST — Via Guardia 26.

MOLAR JOSIP

Gostilna

GORICA — Via Monache 11.

Predno prodaste

KOŽE

kun, lisic, vider, divjih koz in druge divjačine kakor tudi domačih živali, vprašajte za ceno

FRANCA STRES

KOBARID

Zaloga usnja in vsakovrstnega obuvala, na drobno in debelo.